

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

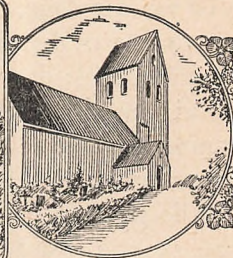
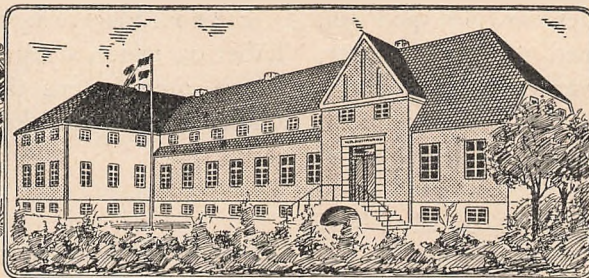
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FRA NR. NISSUM HØJSKOLE

Juli 1949

„Bed og arbejd.“

41. årgang nr. 7

Lidt til Eftertanke

Hvordan det skal være

From i at ville, fri i at tænke, tro i at handle, frisk i at bære, saadan skal det være.

Det er jo altid rart at vide, hvordan man skal bære sig ad overfor Gud og Mennesker. Hvordan skal jeg bære mig ad for at leve et Liv saa lykkeligt som muligt, saa rigt som muligt, saa Kejseren faar, hvad Kejsereis er og ikke mere, og Gud faar, hvad Guds er og ikke mindre, saa Udgangen herfra bliver Indgang i Himlen.

From i at ville.

Guds Vilje øverst paa Listen uden Hensyn til, hvad jeg selv ønsker, eller hvad der passer Godtfolk. »Gud vil ingen Syners Død, men at han skal omvende sig og leve«. Der maa Omsindelse og siden Omvendelse til. »Dette er Guds Vilje,

eders Helliggørelse«. »Ingen March paa Stedet, stadig Fremgang«. »Giv Gud din Vilje, al din Vilje, snart, saa er det klart«.

Fri i at tænke.

Tror nogen, at Drankeren, den penge-gerrige, den ærgerrige, den nydelsessyge, er frie i at tænke. De er alle bundne af deres Lyster og Laster.

Tro i at handle.

Glad i sin Gerning, trofast i sit Arbejde, paalidelig og venlig i al sin Færd.

Frisk i at bære.

Parat til at tilgive, tjene, hjælpe, lide, til at kæmpe for alt det, Gud har kært.

»Aa, giv min Sjæl! Giv stort!

Ej bare af din Overflod
som Smuler fra den riges Bord.

Nej, giv, min Sjæl, om saa dit Blod«.

Th. Rendtoff.

Elevfesten 1949

Vi ser med tak tilbage på elevfesten. Vist var det dage, der var fyldt med uro, og værst var det med de korte nætter; men alligevel: det var virkelige festdage, og vi var alle med. Man kan mærke, at sommerfuglene af årgang 49 glæder sig til næste års elevfest.

Alle på skolen hjalp til, og så vidt vi kan skønne, gjorde de det gerne. De har derved sluttet op i rækken af de mange flinke og hjælpsomme hold, der har været her før.

Gæsterne lod også til at være hjemme, og det gjorde det hele så meget lettere. Stort set kan vi nok sige, at alt gik som sædvanligt, og ålt plejer at gå godt.

Lørdag aften mødte ca. 100, og i løbet af søndagen kom det store rykind. Mange var i kirke, og om eftermiddagen var vi en meget stor flok ved mødet, hvor forstander Kaag talte.

Kaag bragte en hilsen fra familien og holdt derefter en tale ud fra ordet: »Bliv hos os, mester!« Vi blev mindet om, at det var en bøn, vi i mange situationer havde brug for at bede. Lærer Linderoth dirigerede sangkoret, der i høj grad bidrog til at gøre samværet festligt.

Om aftenen havde vi havefest, og køkkenpersonalet påstår, at der var henved 700, der drak kaffe.

Først på aftenen fremførte lærer Lindskov og eleverne et smukt optrin, og frk. Mikkelsen og en flok elever legede nogle nydelige sanglege. — Efter at Kristensen havde sluttet, så vi lidt fyrværkeri og haven var smukt illumineret.

Mandag formiddag havde vi rundt regnet 100 gæster tilbage, og vi havde en

dejlig fjordtur. Lærer Lindskov holdt bibeltid, og bag efter tog de fleste en dukkert, da både varmen og fjorden ligesom opfordrede dertil.

Efter middagen drog hver til sit, og vi håber og beder, at alle var et godt minde rigere, men festens tid var forbi, og vi takker enhver, som kom. *A. Kristensen.*

Til

elevforeningens medlemmer!

Der er tanker fremme om, at alle skolelæres elevforeninger skal danne en form for sammenslutning. Det vil give en meget talstærk forening — og dens opgave skulle være at arbejde for at skabe større kendskab til vore højskolelæreres arbejde. Der er bl. a. tænkt på radioudsendelser. Hvad siger I? Må jeg regne med, at de der tier, samtykker? *A. Kristensen.*

Hjemme fra skolen

Til de større oplevelser, vi har haft den sidste måned, hører ubetinget kinamissionær fru Høgsgaards besøg. Vi hørte og så vel nok meget, og der blev talt til os, så vi følte os som Kinesere. Vi fik også en dag en kinesermiddag, som heldigvis var enkel, for den var på 9 — ni — retter endda, og vi spiste ved hjælp af pinde. Det var så sjovt, så man dårligt kunne høre, hvad man selv sagde; men alligevel foretrækker vi at spise på dansk maner af praktiske grunde.

Vi har også haft en udflugt til Lomberg, hvor vi hørte fhv. højskoleforstander Julin, og hvor vi var indkvarterede hos venner i sognet. Det var en storartet dag!

Elevfesten og den store udflugt fortjener en særlig omtale.

Vesterhavsturen tog vi i godt vejr, så vi fik et frisk bad; men havet i sin barske vrede fik vi ikke at se.

Så lakker det mod slutningen for dem, der skal rejse til august. Gud give, at vi til den tid har nået, hvad vi skulle nå.

Vinterskolen er endnu det store spørgsmål, selv om der jævnlige kommer en forespørgsel eller en indmeldelse. Næste sommer tegner lovende, og end også den næste vinter; men den kommende vinter er vi lidt bange for. Og dog: »Vi går en tjeners trygge gang«. Gud råder for fremtiden. Men vi skal naturligvis bede og arbejde. Tak til enhver, der beder for skolen, og tak til enhver, der vil arbejde med. Der er vel ikke en, som du skulle se at få til Nissum nu til vinter? Skriv bare efter program; de nye er ved at være færre dige.

A. Kristensen

Grundlovsmødet i Nr. Nissum

Trods køligt og ustadigt vejr havde grundlovsmødet dog samlet pæn tilslutning.

Efter sangen »I Danmark er jeg født, der har jeg hjemme« bød forstander Kristensen velkommen, idet han understregede, at vi på folkefrihedens 100-årsdag måtte takke og stå tæt sammen til værn om den kristelige frihed.

Mødets første taler, pastor Westergaard, Lemvig, tog sit udgangspunkt i nogle ord fra salme 33, 10–12: »Herrens råd står fast for evigt«.

Vi fejrer i taknemmelighed den frie grundlov. Men trods alle dens gode paragraffer rummer den også uopfyldte løfter.

Folkekirken har i grundloven løfte om at få sine forhold ordnet ved lov, men selv nu i en ny kirkekamps tid er vor kirke stadig ledet af en bekendelsesløs rigsdag.

»Folkenes råd er løst; men Guds råd står fast«. Vi vil først give biskop Thomas ret, når han i sin 500 år gamle sang synger, at »Frihed er det bedste guld«. — Friheden er mere værd end freden. Vi vil give meget for at bevare freden, men vil aldrig betale med friheden. Under dikturet er der fred; men det er dødens fred. Vi må takke for de mænd, der gennem århundreder — også ved vor sydgrænse — har værnet vor frihed, og vi må være taknemmelige for 1848–49' frihedskæmper, der skænkede os den politiske frihed. Et menneske udfolder sig først rigtig efter sin bestemmelse under frihed.

Friheden er dog kun en livsform, og spørgsmålet kan i dag stilles os: hvilket indhold har vi skabt og levet i frihedens rammer? Friheden kan også betyde plads for nedbrydende kræfter, derfor må vi også straks efter ordet frihed sige ansvar.

Men har vi givet biskop Thomas ret så langt, må vi til slut sige, at evangeliet er det sande guld; sammenlignet med det er friheden kun sølv. — Et folk uden en helligdom er i skred og i fare.

Grundloven bruger ordet ukrænkelig. Hvordan stiller vi os overfor Guds ord? Er frelsens grundlov ukrænkelig for os?

»Saligt det folk, der har Herren til Gud!« Det folk er ikke sikret fred og gode dage; men det lever under forjættelse. Evangeliet er det bedste guld.

L. R.

Om vor Sønderjyllandstur

Torsdag morgen d. 7. juli startede vi klokken syv på vor tur til Sønderjylland. Humøret var højt, og vi sang, mens bilerne rullede af sted. Det var en herlig og smuk tur over Holstebro og Herning til Silkeborg. Vi gjorde holdt ved Hørbylunde bakker, hvor vi steg ud og lagde en buket ved det lille trækors, som er rejst, hvor Kaj Munk blev skudt af tyskerne.

Med »Viben« sejlede vi fra Silkeborg til Himmelbjerget, og vi nød rigtig skønheden, mens vi spiste vor madpakke. På Himmelbjerget var vi rundt for at se de forskellige mindestene og buster blandt andet også en af St. St. Blicher. Vor middagsmad spiste vi hos en af vore efterskolepigers forældre på Lysholtgård lidt uden for Vejle.

Vi startede igen og kørte til Fredericia, hvor vi så Landsoldaten, den store soldaterfællesgrav, voldgravene og byporten, alt var smykket skønt med blomster, det var fra den store 6. juli fest dagen før. Vi skulle videre, tiden var kostbar; men inden vi kørte til Kolding, var vi lige en tur over vor smukke Lillebæltsbro; så på Fyn har vi også været. I Kolding standsede vi og så Koldinghus.

Det var omtrent første dags program. Vi spiste til aften og sov den nat hos en 1940 elev i Varmark lige i nærheden af Skamlingsbanken, som vi da også kørte til om aftenen. Om natten sov vi i hø, og vi var mærkværdigvis hurtigt meget stille; vi var vist blevet trætte.

Klokken halv ni fredag morgen kørte vi videre og kom til Christiansfeld, hvor vi var inde at se brødremenighedens ejendommelige kirkegård.

Vi kørte videre og kom til Hoptrup højskole, den måtte vi også se. Det næste, vi kom til, var Sønderborg, dér så vi slottet, hvor Chr. II i sin tid sad fangen.

På Dybbøl var der meget at se, og vi måtte tænke paa, hvor tappert vore forfædre dér har kæmpet og stridt for vort Land. I Gråsten var vi inde at se slotsparken, og vi lagde en buket ved minde-muren over grænsegendarmeriets chef Paludan Müller, som faldt for Danmark. Så kom vi til kruså, grænsen mellem Danmark og Tyskland; hvor var det vemodigt at stå der og se ind over et land, som, hvis det var rigtigt, skulle være dansk. Næste sted på turen var Løgumkloster, hvor vi var inde at se den meget smukke kirke, som er bygget op af munke.

Vi sluttede fredagen i Ballum skole, hvor vi spiste og havde en dejlig aften. Vi blev indkvarteret hos byens meget gæstfrie beboere, og det var nu trods alt rart at sove i en rigtig seng.

Lørdag morgen, den sidste udflugtsdag, kørte vi fra Ballum klokken halv ni. Turen gik til Ribe, hvor vi så dronning Dagmars minde på Riberhus ruiner. Domkirken var vi også inde i, og vi var oppe i tårnet og så ud over den gamle by. Efter Ribe kom vi til Esbjerg, og vi kørte hurtigt til færgen, som skulle sejle os til Fanø; det var en kort, men dejlig sejl-tur. På Fanø var vi inde at se Nordky kirke, og vi kørte en rundtur på øen; ude at bade var vi også. Men også dette fik en ende, vi måtte tilbage igen, og nu gik det rask til Nørrehede, hvor vi tilbragte vor sidste aften i et elevhjem. Efter at vi havde spist gik vi en tur på heden, og vi sang for en del unge. Klokken halv ti begyndte vi hjemturen, og klokken elleve rullede vi op foran højskolens dør. Det var dejligt

at være på udflugt, men det var mindst lige så dejligt at være hjemme igen.

Sommerfugl

En solskinshistorie

eller

End er der kæmper i nord

Lad mig sige det med det samme: Dette er en solskinshistorie, og den er sandfærdig.

Men de, der nu slet ikke kan tåle at læse solskinshistorier, springer disse linier over i bladet og går til næste artikel.

Forøvrigt har jeg personligt det sådan, at jeg til tider tænker: Hvorfor skal alt det mørke, tunge og dystre endelig fremhæves. Radioen, aviserne, bysladderer etc. Alle fortæller helst om det mørke. Et overfald eller mord er anderledes interessant for de mange end en ridderlig redningsdåd. En pikant historie værdsættes af mange højere end sund humor.

Hvorfor skal cykleklokkerne have en enerverende klemtende lyd og bilhornene en arrig tuden, hvorfor ringer telefonklokken så hidsigt? — Kunne man ikke lige så godt indstille sig på en lidt lysere tone? Ville tilværelsen ikke blive en lille smule lettere og gladere derved.

Eller er dette og meget mere et udtryk for, at slægten i sit travle jag har forskertset sit humør, sin arbejdsglæde, har glemt at være menneske, er blevet hæsblæsende mekaniseret? og stønner derunder.

Nå men jeg oplevede altså for nogen tid siden noget kønt.

Jeg havde lagt mærke til ham i Munke-Bjærgby kirke. En ældre stout skikkelse, med kraftigt lysende øjne.

For nogle søndage siden kom jeg lidt for tidligt til kirken. Han sad paa bænken

foran våbenhuset og »slikkede morgensol«. Jeg hilste, han stak mig på næven hjerteagt og varmt, »gav hånd helt op til albuen« som man siger. Bød velkommen til Munke-Bjærgby osv.

Snart var vi inde i en livlig passiar. Han havde præsenteret sig som pensioneret jernbanemand NN, fortalte, at han var 79 år, men rask og rørig og havde det så godt, så godt, i det hele taget.

Om hans kone endnu levede?

»Ih, ja da, men hun er nu ligevel så'n lidt dårlig til gangendes og det er ikke let, når vi gerne vil til kirke, der er 4—5 kilometer ad landevejen, fra vort hjem hertil.

Men nu skal skolelæreren barestens se *min selvejer*.«

Han trak mig udenfor kirkegårdsåsen og viste mig en cykle med påhængsvogn.

Men hvilken påhængsvogn!

Jo, den er indrettet saaledes, at der kan stå en god stol paa den. Den, der sidder på stolen, kan holde sig fast og rejse sig ved en tværstang.

»Ja, se den har jeg opfundet og selv gjort, for mor vil jo altså gerne med til kirke, men nu kan hun altså itte gå vejen ind, og heller ikke cykle, men jeg kan nok endnu træde cyklen for os begge to, undertagen op ad bakkerne, der får jeg jo trække, men det go'r jo endda!«

Jeg så lidt nærmere paa køretøjet og lagde mærke til, at der var anbragt to små blomsterglas ved tværstangens ender.

»Jo, ser De, jeg synes altså, at mor skal ha' nogen blomster og sidde og glæde sig ved, mens vi kører«, snakkede den gamle op.

Jeg stod lidt og så fra gubben til køretøjet, fra køretøjet til gubben. Jaså, sagde jeg, end er der kæmper i nord — — og i

tankerne tilføjede jeg: og trofast, opofrende og glad kærlighed mellem ægtefolk!

Jeg gik ind og tændte alterlysene. — Betaget af en egen følelse. Og en timestid senere knælede de to gamle sammen med andre ved nadverbordet.

»Jo, for det at komme i kirke og til alters, det kan vi nu itte undvære, mor og jeg«, siger han, min gamle ven.

Siden har jeg set dem søndag efter søndag sidde i kirken og har fået adskillige håndtryk.

Stadig kirkegænger. God mod sin kone. Glad medborger. Sådan har jeg lært ham at kende, flygtigt. — Jeg glæder mig til nærmere bekendtskab.

Foreløbig har han givet mig en lille lektion i, at guds frygt med nøjsomhed er en stor vinding.

*

Så anden pinsedag sad der imellem de to gamle en nydelig ung dame, derinde i kirkestolen.

Jeg hilste på de tre ved udgangen. Han præsenterede: »Det er min datterdatter«. — Ikke mer.

Men ad anden vej fik jeg at vide, at datterdatteren er Danmarks første og eneste kvindelige *trafikflyver*, og at det er hende, som en gang imellem flyver over egnen med flyvemaskinen og slår nogle kruseduller over bedsteforældrenes hus på deres blå himmel.

En god datterdatter så hun ud til at være.

Dette kalder jeg altså for en solskinshistorie, og solskin er dejligt, regn og storm nødvendigt her i tilværelsen.

Hjertelig hilsen

Dagmar og Laurits Kaag

Ungdommens opgaver i dag

Ville man spørge de unge om, hvad de i særlig grad anså for at være deres opgaver, ville der vel nok fås mange højst forskellige svar, både vise og gale.

Mange vil vel svare, hvis de ellers ville svare ærligt: »Jeg vil tjene penge, så jeg kan holde mig een eller flere kærester og få en hel masse dejlig spiritus«.

Andre vil tjene penge for at blive store og ansete folk. Jeg erindrer en fortælling om en sjællandsk bonde, der fulgte sin søn, der skulle ind at aftjene sin værnepligt, til stationen og på vejen holdt følgende formaningstale til ham: »Piger og vin, det vil jeg sige dig, piger og vin må du holde dig fra, piger og vin; men møder du en kammerat, der vil låne en seddel af dig, så stik ham to, for penge har vi nok af; men piger og vin, det vil jeg sige dig, piger og vin må du holde dig fra, piger og vin«.

Lad os være enige om, at det er godt, rigtigt og nødvendigt at tjene penge, når blot de virkelig tjenes; men pengene skal ikke bruges til at vigte sig med, heller ikke til at bringe sig selv i den tragisk-latterlige tilstand, vi kalder beruselse, og allermindst bør de bruges til at lokke ubetænksomme piger til at sælge deres renhed og ære.

Penge har den egenskab, at de kun kan bruges een gang, og man bør derfor altid bruge dem på bedste måde.

Det synes mig urimeligt og uforståeligt, at der er tre vigtige områder, hvor ungdommen bruger alt for få penge.

Det første, jeg tænker på, er opsparing til eget hjem. Tænk, at finde een rigtig

hjertensven og så bygge et dejligt hjem i fællesskab!

Det andet, der bruges for få penge til, er uddannelse. Adskillige landmænd arbejder år efter år for en lille løn, fordi de ikke forstår at give planter og dyr den rigtigt sammensatte ernæring. Det kunne dog ellers læres ret billigt sammen med adskilligt andet på en højskole med landbrugsundervisning. Mange husmødre kan ikke lave mad, der er både god og sund og nogenlunde billig. Det kunne da måske også læres på en skole. Om det så er betydningen af at spare, så er der adskillige, der har lært at forstå den på en skole.

Det tredje, jeg tænker på, er gaver. Hvor er der vistnok få, der kender glæden ved at give. Mange unge flottes sig med øl og tobak, med krøller og maling; men deres mor, som slider for dem, får ikke engang en gave til sin fødselsdag. Det ville også være godt for mange, om de glædede deres små søskende i stedet for at give dem et slet eksempel. Så er der den almindelige velgørenhed, den kan så dårligt undværes; og lad os huske, at den største velgerning, vi kan gøre, er at vise mennesker hen til Gud. — Derfor må vi støtte dette arbejde hjemme og ude: Indre Mission og Ydre Mission.

Det er en meget vigtig opgave at tjene penge, og det er mindst lige så vigtigt at bruge dem rigtigt. Som pengene bruges nu, får vi vel flere kroer og færre højskoler. Mon ikke ungdommen selv ville opnå den største fordel, hvis vi fik flere højskoler, men færre beværtninger og skønhedssaloner.

A. Kristensen.

Nye bøger fra Lohses forlag

Kristoffer Skolem: »Nøglerne«. 4,50 kr. En god og værdifuld fortælling med karakteristiske personer.

J. F. Løvgren: »Ulmende gløder«. 4,50 kr. En meget god og sine steder betagende fortælling, der nok vil vække adskillige til eftertanke.

Torkild Philipsen: »Sådan levede jeg«. 8,00 kr. En interessant og meget læseværdig selvbiografi.

Det er værd at tilføje, at man altid trygt kan købe Lohses forlags bøger og bruge dem som foræringer, selv om man ikke har læst dem.

A. Kristensen.

Marie Bækgaard

død 8/7 49

Så måtte den tredje af holdet fra 1935 af sted. Tit og ofte har vi tænkt: Mon Marie også i år kan tåle turen herop, men nu de sidste år havde vi vænnet os til, at hun var der, og så blev det i år den sidste elevfest med hende. Glad og oplagt forlod hun Nissum mandag — og fredag efter var hun død. — Anfaldene var blevet så slemme, at det tog hendes sidste kræfter.

Maries far og mor må savne deres solstråle, og vi en meget god og trofast ven. Få har været så trofaste som hun mod skolen og kammeraterne. Hendes milde og lyse sind vil vi mindes med stor tak. Trods sygdom og svære tider, både når hun måtte ligge i sengen derhjemme, og når hun igen og igen måtte igennem undersøgelser og behandlinger på sygehuse,

bevarede hun modet og håbet og klagede sjældent. Allerede for 14 år siden vidste hun, hvor vejen gik, fulgte den og viste andre den. Vi under Marie hvilen, men vi vil savne hende blandt os.

Ære være hendes minde! J. M.

HØJSKOLEPOST

Forlovede: Frk. Vera Henningsen (47), Snejbjerg, og hr. Poul Børge Jensen (42/43), Fløjstrup, Grejsdalen.

Bryllup. Den 23. juli vies i Lem kirke: Frk. Ulla Frøsig og hr. Harald Overgaard Pedersen (40/41). Bopæl: Nørhede savværk, Lervang.

Til Lykke!

Glemte ved elevfesten.

I Høgsgaards lade er funden en papæske, der indeholdt barbermaskine, sæbe og kost. Desuden er funden en rund lommelampe. I haven er funden en sort kam med gylden kant.

Henvendelse til skolen. Vedlæg porto.

Vandremappens besøg.

»Sølvsnoren« 27/28 d. 22. juni.

Kolding højskolekreds

Søndag 14. august udflugt til St. Andst.

Kl. 14,30 gudstjeneste i Andst kirke v. pastor Sørensen, Andst.

15,30 kaffe i præstegårdshaven til medbragt brød og sukker.

16,15 foredrag ved forstander Jensen, Børkop.

18,30 sodavand kan købes til medbragt mad.

20,00 afslutning.

P. U. V.

Tage Sanden,

kredssekretær, Andst.

Adresseforandringer

Sommerskolen.

1939 Thora Rindom, amtssygehuset, Tarm — Th. R., Diakonissestiftelsen, P. Bangsvej, Købh. F.

Grete Dalgaard Christensen, Enebærvej 12, Viborg — G. D. C., Klintevej 7, Viborg.

1941 Ane Marie Jakobsen, »Danebo«, Linde, Bur — Fru A. M. Marcussen, s. st. Helen Jørgensen, skolen, Saxild pr. Odder — H. J., kommuneskolen, Hammerum.

1943 Ester Birkedal, Grimstrup skole pr. Vildbjerg — elev E. B., amtssygehuset Herning. Edel Gade, KFUM, Slagelse — E. G., skolen, Lyngs.

Elly Bøvling, Valdemarsgade 15, Københ. V. — E. B., Laanum, Stoholm.

Fru Karen Kristiansen, kolonialhuset, Korndilgade, Kalundborg — fru K. K., Fr. Andersensvej 22² tv., Kalundborg.

1946 Frk. Lilly Christensen, Ny Bjergby pr. Sandby — fru Lilly Sørensen, Stigs Bjergby pr. Mørkov.

1947 Frk. Nora Nielsen, c/o brdr. Jensen, Skindbjerg, Tornled — søsterelev N. N., Diakonissestiftelsen, P. Bangsvej, Købh. F.

Frk. Bodil Jensen, Bisserup, Rude — B. J., centralkøkkenet, kolonien Filadelfia, Dianalund.

Frk. Frederikke Andersen, O. Viskum, Ørum, Sdl. — F. A., Over Viskum, pr. Vejrumbro.

Karen Steiner Sørensen, Gl. Kongevej 11, Vejle — K. S. S., Vendersgade 63, Fredericia.

1947 Ruth Væggemose, Viborgvej 30, Holstebro — R. V., Nørholm, Skave.

Gertrud Kaag, Sdr. Vilstrup, Eltang — Oldfrue G. K., Missionshotellet Ansgar, Århus.

Iøvrigt: Lydia Frøjk, Sdr. Birkild, Asp, pr. Struer — Fru Lydia Koustrup, s. st.

Vinterskolen:

1933—34 Hr. M. P. Nyrup, KFUM, Thisted — hr. sekretær Nyrup, KFUM, Lemvig.

1945—46 Hr. Ejnar Bitch, Mammen, Bjerringbro — E. B., Asmildkloster landbrugssk., Viborg. Hr. Kristian Kristensen, Kornbakken, Taastrup, Skive — K. K., Kolkur, Karup J. August Rasmussen, Havnstrup, Herning — A. R., Voel, Silkeborg.

1947—48 Hr. Chr. Langer, Tørring Nygaard, Dalbyover — Chr. L., Ilshøj pr. Øster Tørslev.

Udgivet af

Nr. Nissum Højskoles Elev- og Venneforening
Redigeret af Forstander A. Kristensen

M. CHRISTENSENS BOGTR. STRUER